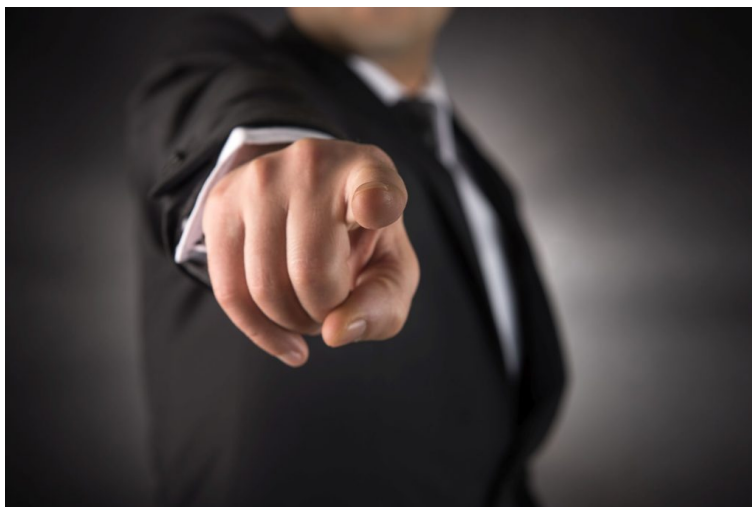

Geneza 2:15-17 (BTF2015)

¹⁵ Și DOMNUL Dumnezeu l-a luat pe om și l-a pus în grădina Edenului, să o lucreze și să o păzească.

¹⁶ Și DOMNUL Dumnezeu i-a poruncit omului, spunând: Din orice pom din grădină poți mânca în voie,

¹⁷ Dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Dumnezeu îi dă aici o poruncă lui Adam să nu mănânce din pomul cunoașterii binelui și răului, pentru că în ziua în care va mânca, cu siguranță va muri. Apoi Satan vine și o ispitește pe Eva cu vicleșug, aruncând o umbră de îndoială asupra Cuvântului lui Dumnezeu care le-a fost vorbit. După cum știm cu toții, Adam și Eva au mâncat din pomul interzis și ceva interesant li s-a întâmplat, pe lângă faptul că spiritul lor a murit instantaneu și a fost separat de Dumnezeu. Haideți să citim și Geneza 3:6-7:

Geneza 3:6-7 (BTF2015)

⁶ Și când femeia a văzut că pomul *era* bun pentru mâncare și că *era* plăcut ochilor și un pom de dorit să facă pe *cineva* înțelept, ea a luat din rodul lui și a mâncat și a dat de asemenea soțului ei *care era* cu ea și a mâncat și el.

⁷ Și *li s-au deschis ochii la amândoi* și au știut că *erau* goi; și au cusut frunze de smochin laolaltă și și-au făcut șorturi.

Acest pasaj ne spune că în momentul în care Adam și Eva au mâncat din fruct, ochii li s-au deschis. Care ochi? Nu vedeau bine înainte? Desigur că aveau o vedere perfectă și înainte, dar umblau și vedeau prin credință. Erau dominați mai mult de lumea spirituală în viziunea și percepția lor interioară. Lucrurile spirituale erau mai reale pentru ei decât lucrurile fizice, însă când au mâncat din acel fruct, percepția lor asupra lucrurilor spirituale s-a diminuat, iar cea asupra lucrurilor fizice a devenit predominantă. În ziua de azi noi considerăm ca fiind normal modul în care vedem, simțim și gândim acum, când este de fapt anormal în comparație cu felul în care Dumnezeu ne-a creat inițial. Și prin nașterea din nou, primim înlăuntrul nostru un spirit nou care este capabil să umble din nou prin credință și nu prin vedere. Apostolul Pavel ne spune în 2 Corinteni 5:7, 17 următoarele:

2 Corinteni 5:7 (BTF2015)

⁷ (Fiindcă umblăm *prin credință*, nu prin vedere).

2 Corinteni 5:17 (BTF2015)

¹⁷ De aceea dacă este cineva în Cristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi.

Noi suntem chemați să umblăm prin credință în ceea ce spune Cuvântul despre noua noastră identitate și nu să umblăm după ceea ce vedem cu ochii noștri fizici. Putem conștientiza că toate lucrurile au devenit noi prin ochii noului spirit. Noi, ca și credincioși ai Noului Testament, ar trebui să ne întoarcem la felul în care Adam și Eva au fost destinați să fie. Tărâmul spiritual împreună cu ceea ce noul spirit deține înlăuntrul nostru trebuie să devină mai reale pentru noi decât orice altceva. Ele trebuie să fie mai reale decât tărâmul natural fizic și palpabil. Este atât de trist că în ziua de azi foarte puțini creștini trăiesc în și din tărâmul spiritual. Suntem ființe fizice și predominant carnale, conduse de ceea ce vedem, gustăm, auzim, mirosim și simțim. În 2 Împărați 6:15-17, slujitorul lui Elisei avea ochii spirituali închiși și Elisei s-a rugat ca ochii lui spirituali să fie deschiși. Pasajul biblic respectiv spune așa:

2 Împărați 6:15-17 (BTF2015)

¹⁵ Și când servitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat devreme și a ieșit, iată, o oștire încercuise cetatea deopotrivă cu cai și cu care. Și servitorul său i-a spus: Vai, stăpâne! Ce vom face?

¹⁶ Și el a răspuns: Nu te teme, pentru că aceia ce sunt cu noi sunt mai mulți decât aceia ce sunt cu ei.

¹⁷ Și Elisei s-a rugat și a spus: Doamne, te rog, *deschide-i ochii pentru a vedea*. Și DOMNUL a deschis ochii tânărului; și el a văzut; și, iată, muntele era plin de cai și de care de foc de jur împrejurul lui Elisei.

În această situație s-a întâmplat exact opusul a ceea ce Adam și Eva au experimentat. Adam și Eva au umblat prin credință înainte de căderea lor, dar când au mâncat din pomul nepermis, ochii inimii lor s-au închis față de lucrurile spirituale și s-au deschis față de lucrurile fizice. Aici în schimb, servitorul lui Elisei avea ochii inimii închiși la lucrurile spirituale și deschiși la ceea ce vedea natural, iar când Elisei s-a rugat pentru el, Dumnezeu i-a deschis ochii spirituali să poată vedea prin credință ceea ce Elisei vedea. Revenind acum la Geneza 3:7, acolo scrie că ochii lui Adam și ai Evei au fost deschiși și au știut că sunt goi. Și au cusut împreună frunze de smochin și și-au făcut învelitori. Te invit să continuăm să citim până la versetul 11:

Geneza 3:8–11 (BTF2015)

⁸ Și au auzit vocea DOMNULUI Dumnezeu umblând în grădină în răcoarea zilei; și Adam și soția lui s-au ascuns de la fața DOMNULUI Dumnezeu, printre pomii grădinii.

⁹ Și DOMNUL Dumnezeu l-a chemat pe Adam și i-a spus: Unde ești?

¹⁰ Iar el a spus: Am auzit vocea Ta în grădină și m-am temut, pentru că eram gol; și m-am ascuns.

¹¹ Iar El a spus: *Cine ți-a spus că erai gol?* Ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?

Să ne concentrăm pe versetul 11 pentru un moment și să ne gândim puțin la el. "Cine ți-a spus că ești gol?" Nu e vorba aici doar despre a fi fără haine. "Cine ți-a spus că ești înfrânt? Cine ți-a spus că ești bolnav? De unde ai primit aceste informații despre toate lucrurile care au apărut din cauza păcatului? Cine ți-a spus toate aceste lucruri?" E foarte important! "De unde ai obținut aceste cunoștințe?" Aici începe să intre în discuție *conștiința umană*.

În primul rând, Satan nu le-a spus lui Adam și Evei că erau goi. Nu există nici o scriptură care să ne indice acest lucru. Când au mâncat din pomul cunoașterii binelui și răului, ei și-au văzut intuitiv și automat goliciunea, păcatul și eșecul. Imediat frica și rușinea au apărut ca și rezultat. Chiar faptul că Dumnezeu l-a întrebat pe Adam "cine ți-a spus că ești gol?" arată faptul că nu Dumnezeu a fost Cel care le-a spus acest lucru. El a fost Cel care le-a pus întrebarea. Dumnezeu nu le-a spus că erau goi. De unde au știut ei asta? De unde au știut că erau goi, încât să se ducă și să se ascundă de Dumnezeu? Gândiți-vă puțin la aceasta! Domnul nu le-a dat niciodată vreun motiv să le fie frică de El. El a creat un mediu perfect, o lume perfectă și totul era minunat. Nu exista nici un motiv pentru care să le fie frică de Dumnezeu în sensul de a se simți amenințați de El. Este evident că această cunoaștere a venit din pomul cunoașterii binelui și răului. Dumnezeu știa că erau goi și înainte. Ei nu erau îmbrăcați în slava lui Dumnezeu sau într-o haină de neprihănire așa cum predică unii oameni. Putem vedea acest lucru clar în Geneza 2:25:

Geneza 2:25 (BTF2015)

²⁵ Și ei erau amândoi goi, omul și soția sa, și nu se rușinau.

Dacă ar fi fost îmbrăcați într-un fel de haină de glorie și lumină, sau de neprihănire, atunci nu ar fi fost goi. Aceasta ar fi fost o afirmație incorectă. Dar Biblia spune că ei amândoi erau goi, bărbatul și soția sa. Deci Dumnezeu a știut că erau goi, dar El nu le-a menționat niciodată aceasta. Nu a vrut ca ei să fie conștienți de asta. El nu ne-a creat pe noi, ființele umane, cu conștiință.

Conștiința este definită ca fiind capacitatea de a discerne binele și răul în propriile acțiuni. Dumnezeu nu ne-a creat cu această abilitate de a sta și de a ne judeca singuri și de a ne

evalua constant dacă avem dreptate sau greșim. El ne-a creat nevinovați. Adam și Eva erau complet goi și nu le era rușine.

Acum să ne gândim la pomul cunoașterii binelui și răului pentru un moment. Numele acestui pom descrie conștiința noastră, nu-i așa? Când Adam și Eva au mâncat din acel pom, acela trebuie să fi fost locul și momentul în care ei au primit conștiința. Fie Dumnezeu i-a creat pe amândoi cu o conștiință inactivă, care a fost activată când au mâncat din acel pom, fie pomul le-a dat o conștiință. Nu sunt exact sigur cum a fost, dar tind să cred că pomul este acela ce le-a dat de fapt conștiința. Motivul pentru care cred așa se datorează a ceea ce spune Biblia despre pomul vieții în comparație cu pomul cunoașterii binelui și răului:

Geneza 3:22-23 (BTF2015)

²² Și DOMNUL Dumnezeu a spus: Iată, omul a devenit ca unul dintre noi, să cunoască binele și răul. Și acum, ca nu cumva să își întindă mâna și să ia de asemenea din pomul vieții și să mănânce și să trăiască pentru totdeauna,

²³ De aceea DOMNUL Dumnezeu l-a trimis din grădina Edenului, ca să are pământul din care fusese luat.

În mod clar acest pasaj compară cei doi pomi, precum și rezultatele fructelor lor. Ambii pomi dăruiau ceva prin fructul lor. Pomul vieții ar fi dăruit viață eternă omului, în timp ce pomul cunoașterii binelui și răului a acordat cunoașterea binelui și răului. Aceasta înseamnă că și acest al doilea pom i-a înzestrat pe Adam și Eva cu ceva. Dumnezeu nu i-a creat pe Adam și Eva cu conștiință. Aceasta a venit ca rezultat al mâncării din pomul cunoașterii binelui și răului. Care a fost rodul conștiinței? Primul rod care a venit a fost ceea ce am văzut deja în Geneza 3:6-7, că ochii lor s-au deschis și au știut că sunt goi. Conștiința i-a făcut imediat conștienți de sine și le-a concentrat atenția asupra lor. Adam și Eva nu au fost cu nimic mai goi după ce au păcătuit decât cum erau înainte de a păcătui. Nimic nu s-a schimbat în mod natural; doar percepția lor s-a schimbat.

Conștiința face acest lucru și astăzi: ne face conștienți de sinele nostru.

Adam și Eva erau goi înainte de a păcătui, dar nici măcar nu au observat acest lucru pentru

că erau conștienți de Dumnezeu. Acest lucru este extraordinar! În Noul Testament noi ar trebui să umblăm exact la fel: prin credință și nu prin vedere și să fim mai conștienți de Dumnezeu decât conștienți de sine. Totuși, permite-mi să adaug un lucru. Chiar dacă devii atât de conștient de Dumnezeu încât nici măcar nu mai observi dacă ai haine pe tine sau nu, te rog să ai milă de ceilalți care sunt încă carnali și poartă haine pe ei! Adam și Eva erau atât de conștienți de Dumnezeu încât nici nu știau că sunt goi. Însă acest lucru s-a schimbat când au mâncat fructul din pomul cunoștinței binelui și răului. Ei au devenit conștienți de sine și s-au concentrat pe sinele lor în momentul în care au primit conștiința. Au fost cuprinși de rușine. Nu erau rușinați înainte, dar dintr-o dată conștiința a adus rușine peste ei și frica de pedeapsă. Știați că Dumnezeu nu a intenționat niciodată să experimentăm astfel de emoții? El nu a vrut niciodată ca nouă să ne fie frică. El nu ne-a creat pentru respingere, ci pentru părtășie. El nu a intenționat ca lucrurile să fie așa, dar după ce Adam și Eva au păcătuit, a devenit necesar să avem o conștiință.

Ai putea să-mi spui acum că ar fi bine dacă am putea scăpa de conștiință. Ei bine, nu e chiar așa. Știi de ce? Pentru că pentru o ființă umană pierdută și căzută, conștiința este un rău necesar. Conștiința ta te face conștient de păcatul tău și îți arată nevoia de iertare.

Dumnezeu a trebuit să ne dea o alegere liberă de a-L sluji prin liberul arbitru; altfel nu am fi fost adevărați agenți morali liberi. L-am fi slujit și iubit numai pentru că nu exista altă opțiune. El a trebuit să ne ofere opțiunea și nu cred că alternativa la pomul vieții a fost la întâmplare pomul cunoașterii binelui și răului. În momentul în care ei au mâncat din acel pom, au primit o conștiință, care deși a venit cu toate aceste efecte negative, cum ar fi rușinea și frica, a avut și are și o funcție bună de a ne arăta că am păcătuit, că suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu și că avem nevoie de iertare. De aceea, eu cred că Dumnezeu a plănuit toate acestea. În Apocalipsa 13:8 scrie așa:

Apocalipsa 13:8 (BTF2015)

⁸ Și i se vor închina toți cei ce locuiesc pe pământ, cei ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului *înjunghiat de la întemeierea lumii*.

Acest verset arată că Dumnezeu avea un plan deja stabilit chiar și în cazul în care urma să ne

răzvrătim și să păcătuim împotriva Lui (ceea ce am și făcut), iar Isus a fost Mielul înjunghiat de la întemeierea lumii. Cu mult înainte ca El să ne creeze, El pusese deja un plan în acțiune pentru traiectoria respectivă, iar Isus acceptase deja acel plan de a veni pe pământ și de a ne răscumpăra. Acest lucru este extraordinar! Imaginează-ți următorul lucru pentru o clipă: că tu ești Dumnezeu și urmează să crezi omul. Dacă ai fi știut că există posibilitatea ca omul să se răzvrătească împotriva ta și că va face toate aceste lucruri cumplite – Holocaustul și toate atrocitățile care se întâmplă în lume, divorțurile, nelegiuirea, ura, durerea și suferința care au intrat în rasa umană – oare ai fi continuat să crezi omul? Probabil că nu. Singurul mod în care pot să înțeleg acest lucru este că Dumnezeu ne-a văzut pe tine și pe mine – cei care vor accepta plata Sa pentru păcat și care vor deveni o creație nouă, cei care vor fi născuți din nou după chipul și asemănarea Lui. El s-a uitat la noi și a tras concluzia că doar pentru tine și mine se merită toată durerea și toată suferința de care e nevoie.

Valoarea unui lucru se măsoară prin ceea ce ești dispus(ă) să plătești pentru el. S-ar putea să te uiți la tine și la lumea din jurul tău și să gândești că nu merităm prea mult, dar numai faptul că Dumnezeu Cel Atotputernic a fost dispus să-L trimită pe Fiul Său ca să moară pentru noi, acest lucru ne-a atribuit o valoare imensă. Aici Scriptura spune că El a fost înjunghiat de la întemeierea lumii. Așa că Dumnezeu a pus pomul cunoașterii binelui și răului în grădină cu un scop: în cazul în care vom încălca instrucțiunile Sale, să primim conștiința care imediat va începe să ne condamne.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Originea conștiinței](#)